

Title: THE RESURRECTION

by Dr. w. euGENE SCOTT (Ph.D., Stanford University)

Preached at the Los Angeles University Cathedral

Copyright ©2007 - Pastor Melissa Scott – all rights reserved

Titlu: INVIEREA

Mesaj Predicat de Dr. w. euGENE SCOTT (Ph.D., Stanford University)

Los Angeles University Cathedral

Copyright ©2007 - Pastor Melissa Scott – toate drepturile rezervate

INVIEREA

Mi-am pierdut credinta in colegiu. Mi-am pierdut-o din cauza unei subtile presiuni psihologice. fost bine sa cred in Isus ca si “bunul si inteleptul” invatator si sa-L promovez pe acelasi loc cu Mohamed, care a fondat credinta Islamica, cu Gautama Buddah, cel care a fost un print al Indiei si care a fondat Budismul, cu Confuscius al Chinei (un filozof politic mai mult) ale carui vorbe afecteaza asa de mult portiunea aceea a lumii - pe scurt, cu toti fondatorii de religii.

Il puteam pune pe Isus in acea categorie care-L distingea ca si “invatatorul cel bun si intelept”, si-L acceptam ca atare. Dar sa cred ca Isus Christos este Fiul Lui Dumnezeu, acest lucru supranatural nu-l puteam accepta. Ca si-o paranteza, este la televizor o reclama lunga de o ora, pentru casete pe tema originii religiilor.

A inceput totul in Egipt, dar ei n-au mers niciodata la Sumer, acolo unde religiile incepute care au urmat egiptului (si n-au mers niciodata in Babylon). Totusi nu este nici o persoana care sa nege influenta Egiptului pentru Evrei si Greci.

Dar in aceasta reclama un tip mic –grasut sta acolo si un evanghelist suav, bine imbracat la fel si el, si-ti spun cum au inceput religiile; apoi fac o neaparata referinta la cele 16 crucifixe salvatoare – care nu pot fi gasite in implicarea analogiei trasate.

Este doar un alt exemplu al curentei “abordarii ecumenice a religiei” – religia nici unei religii (asa cum a fost numita de unul dintre profesorii mei in Comparative Religion in Stanford) pentru ca toate religiile (zic ei) au “aceeasi radacina”. Aceasta abordare imi spune ca defapt nu sunt inteligent pana cand nu ma detasez de aceasta ”primitiva” atitudine despre Christos ca si supranaturalul Fiu Divin a Lui Dumnezeu, si sa-L accept ca si o alta expresie, un alt fondator in acest suvoi al religiozitatii comune reducandu-L la “invatatorul cel bun si intelept”.

Singura problema cu aceasta substituire intelectuala a credintei intr-un Christos supranatural, si anume doar un “invatatorul cel bun si intelept”, este ca El nu poate fi niciuna din aceste doua, dacat daca este amandoua acestea impreuna.

Sa fi bun, trebuie sa spui adevarul. Poti fi nebun, poti fi sarit de pe fix, poti crede ceva care este total gresit si totusi sa fi bun – dar nu intelept. Sa fi intelept, trebuie sa ai dreptate; sa fi bun trebuie sa fi sincer, dar Isus “al lor” poate fi bun dar nu si intelept, intelept dar nu bun, dar cu siguranta nu amandoua acestea la un loc. De ce?

In toate sursele pe care le gasim vorbind despre Isus in istorie, te vei afla mergand la pildele lui si actiunile lui. Eu nu restrictionez sursele doar la Evangheliile, chiar daca acolo este locul unde cei mai multi oponenti ai supernaturalului Christos, merg sa vaneze si sa extraga anumite versete ca sa illustreze viata lui si pildele lui, chiar subliniindu-le cu rosu la televizor.

Poti merge in spatele evangheliei. Exista un document ipotetic “Q”. Unul dintre parintii bisericii primare spunea ca Matei a scris vorbele lui Isus intimp ce calatorea cu El, nu in greaca, ci in limba lui nativa, Aramaica. Noi stim ca Evanghelia lui a fost scrisa cel mai probabil in Antiochia si ca a fost scrisa in Greaca. Aceste “Pilde ale Lui Isus” scrise in Aramaica, s-ar putea sa fi fost o sursa comuna pentru Evangheliile. Cei care pot citii Greaca observa schimbari in stil in sectiuni ale Evangheliilor, si pot reconstrui aceste sectiuni pentru propunerea unei surse folosite de toti scriitorii celor trei Evangheliile Sinoptice, Matei, Marcu, Luca, (in particular Matei si Luca).

Cei mai muti invatati se refera la cartea Marcu, ca fiind scrisa prima, pentru ca putem vedea din nou schimbari ale stilului cand Matei si Luca copiaza pe Marcu. Cea mai convingatoare “sursa comuna” din spatele Evangheliilor Sinoptice este numita ipotetic documentul “Q” (provenind de la cuvantul german “sursa”). Poti cauta chiar si in cantecele antice, in cele mai primare fragmente. Totusi, oriunde-L vei intalni pe Isus facand ceva sau zicand ceva, atasat de aceste documente vor fi pilde ale lui Christos sau o proiectie a imaginii de sine pe care El o avea despre El, care implica “bun si intelept”; vei gasii unul sau ai multe din urmatoarele, in toate sursele:

1. El gandea despre Sine ca este perfect

Nu conteaza daca era, el **credea** ca este. Carlyle zicea ca cel mai mare pacat este sa nu fi constient de niciunul. Nu este nimic mai vrednic de dispret ca o persoana care crede ca nu a facut niciodata o gresala. Acea constiinta, neprihanire de sine, imagine perfecta nu este ceva de care noi suntem atrasi, pentru ca intelepiunea lumii combina in cunostinta ei ca nimeni nu este perfect.

Problema nu este daca era sau nu era Isus perfect; doar ca noi nu-i credem sfinti pe cei care considera asta despre ei. Vedem in tot Vechiul Testament cum sta scris despre oameni care se vad ca fiind neperfectii – “nu sunt vrednic de mila Ta- Cine sunt eu sa-i conduc pe copiii lui Israel? – Sunt doar un copil. Nu pot vorbi.

Intotdeauna criteriile acceptarii de catre Dumnezeu si acceptarea de catre oameni, este aceea atitudine constienta a imperfectiunii. Oameni sfinti sunt constienti de distanta intre ei si Dumnezeu. A fost un singur om in toata imparatia, care sa-L fi vazut pe Dumnezeu; În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt – asta însemnând ca era deasupra tuturor. Primele lui cuvinte au fost “Vai de mine! Sînt pierdut.”

Noi nu-i consideram sfinti pe cei care cred despre ei ca sunt perfecti – dar Isus credea ca este. Oriunde-L intalnim El ne arata asta. El judeca pe alti oameni: “mormintele văruite” “strecurați țințarul și înghițiți cămila”. Se uita la cei mai neprihaniti oameni ai acelor vremuri și îi condamnă. Motivul pentru care nici un om nu trebuie să judece, și totuși cei care judecă ar trebui să aibă această conștiință senzitivă, este acela că este greu să judeci pe camaradul tău, pentru că noi știm în adâncul inimii că avem același fel de greseli.

Dar Isus nu a avut niciodată un sentiment de imperfecțiune care să și-L atribuie. El a schimbat Legea zicând: “Ați auzit că s-a zis celor din vechime, dar eu vă spun” și apoi, neprihanit de sine cu o morală constantă a perfecțiunii zice, “Să nu credeți că am venit să stric Legea ; am venit nu să stric, ci să o împlinesc.”

Ar putea fi o singură excepție de la asta atunci când tânărul bogat a venit la El și a zis: “Bunule Învățător.” El l-a oprit și i-a zis, “de ce mă numești bun?” Cei care vor să vorbească despre Isus cum că El nu credea despre sine că este perfect, ne arată acest verset; dar ei pierd ce-a mai rămas din el, pentru că Isus îi spune lui, “Stai puțin. Nu mă numi, bun rabbi, bun învățător. Dacă vrei să mă numești bun, recunoaște de asemenea că doar Dumnezeu poate fi bun, deci nu mă apela în felul acesta fără să recunoști că eu sunt de asemenea Dumnezeu.

El avea un sentiment al perfecțiunii morale; nici un sentiment de inadecvanta morală este undeva proiectat în comportamentul Lui.

2. El și-a atribuit toată autoritatea

El chiar a zis că are toată autoritatea: “Voi zidiți pe cuvintele mele, voi zidiți pe stâncă. Dacă zidiți pe orice altceva, zidiți-vă pe nisip. Toată autoritatea în cer și pe pământ mi-a fost dată mie” Să arată alte ilustrații pe care le-a folosit cu privire la Lege (cu aprobarea generațiilor plasată pe ele): “Ați auzit că s-a spus din vechime, dar Eu vă spun”...” El a rostit judecata fără o ezitare. Totuși, noi nu-i considerăm sfinti pe astfel de oameni. Noi punem la îndoială criteriile “Pe ceți bazezi tu această autoritate?” El a pus toată autoritatea pe Sine: “Iată, Eu vă spun”...

3. El S-a plasat pe Sine la centrul Universului Religios

El a mers mai departe și s-a plasat pe Sine la centrul Universului Religios. Isus nu a venit să predice o doctrină sau un adevăr în afara persoanei Lui. El a zis “Eu sunt calea, Eu sunt Adevărul Eu sunt Viața” Prin mine , dacă va intra cineva....Eu sunt usa stăului. Cel care nu uraste pe tatălui, pe mama lui, soția, copiii, frații, surorile și chiar viața lui, cel care nu-și ia crucea lui să vină **dupa mine**, nu poate fi **ucenicul meu**.” El a făcut relația ta cu El, determinarea tuturor beneficiilor religioase, punându-se în centrul universului religios.

4. El a vorbit despre Eternitate din launtru Lui

Există un anumit cadru familiar de referință cu privire la casa ta. De exemplu, ai putea zice, “Canapeaua din biroul meu de acasă este maro. Tu n-o să mă întrebi “Cum de ști asta?” Vorbim despre casele noastre cu o cunoștință interioară și rămâne cu noi tot timpul. Noi nu argumentăm asta ci doar așteptăm să fim crezuți. Acesta este cadru de referință pe care Isus l-a proiectat când vorbea despre eternitate. De fapt zicea “Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu, să fiți și voi.”

De fapt El mai zice: “Eu sunt dinaintea lui Avram”; sau “L-am vazut pe Satan cazand din cer” sau din nou “este bucurie in ceruri cand un pacatos se pocaieste”. El proiecteaza si vrea ca noi sa intelegem ca El are o “cunostinta interioara” a eternitatii si o existenta pre-pamanteana impreuna cu Dumnezeu.

5. El a murit ca rascumparator

El a zis ca este ceva in neregula cu lumea, ceva ce poate fi indreptat doar daca El moare, “rascumparand-o”, zicand asta intr-un context in care cei care-l auzeau stia exact ce inseamna “a rascumpara”. Rascumpararea se facea atunci cand plateai pentru o mostenire pierduta, atunci cand eliberai pe cineva de la moarte pentru gresala facuta de el. Era pretul platit pentru a elibera pe cineva de la consecinta atribuita, atunci cand a facut ceva rau, sau a pierdut o mostenire – si rascumparatorul iti restaura ceea ce tu ai pierdut. El a zis ca toata lumea era pierduta, si ca a venit sa moara si sa plateasca pretul rascumparari ca sa o elibereze.

6. El avea sa invie din nou

El a zis ca avea sa invie din nou(a zis mult mai multe dar selectez doar cateva din spusesele lui), a zis ca dupa ca va muri, va invia din morti..

Acum...daca eu Pastor fiind as merge la podiumul Cathedral -ei si as lua un microfon si as zice “Toata autoritatea in cer si pe pamant mi-a fost data mie”, tu ai zice, poate pastorul vrea sa spuna ca “in mainile lui i-a fost dat Cuvantul Domnului sa-L predice cu autoritate”. Asa ca poate vei vrea sa verifici ce-am zis, si vei afla ca pastorul vrea sa soata in evidenta autoritatea Cuvantului din care citeste.

Dar daca as merge mai departe si as zice ca si cum as vorbi cu Dumnezeu”Iata-ma Tata. Am facut tot ce mi-ai poruncit sa fac. Nu vezi nici pic de defect in mine. Legea nu ma deranjeaza, am implinit-o,” si daca as incepe sa acalm o perfectiune asa cum Isus a facut, poate ca ai incepe sa te indepartezi si sa ta uiti la domnul Scott cu o diferita simpatie. Si daca as merge mai departe si as zice, “destinul tau depinde de faptul daca ma vei pune pe mine in centrul vietii tale si lasandu-ma pe mine sa fiu stapanul tau”; atunci cred ca as fi fost intrerupt sau vazut ca si sarit de pe fix. Nu cred ca as fi ajuns mai departe, la ce n-am inclus inca aici, si te-as fi facut sa crezi ca sunt un străin naturalizat al eternitatii.

Si daca ar fi sa stau aici si sa zic, nu in termeni spirituali ci doar asteptanu-ma sa crezi – “Eu sunt dinaintea lui Avram”. Sti, omul acela era din Ur, eu eram acolo. L-am vazut si pe Satan cand a fost aruncat din ceruri inainte ca Adam sa fi existat.”

Si apoi as vorbi despre ceruri cu o familiaritate de aceea cu care vorbim despre casele noastre. Daca ti-as zice ca am acasa o canapea maro deschis, si tu mi-ai raspunde “de unde sti?”, ti-as raspunde, “pentru ca locuiesc acolo”! Dar aclam un acelasi fel de familiaritate cu cerul! Oamni care vorbesc asa ceva, ii duci la ospiciu! Si apoi daca as zice ca as fi un rascumparator pentru lume, atunci, cineva sa o sustina pe sotia mea sa sa se roage pentru mine ca-s cam “dus”.

Vrei te rog sa realizezi ca acest proclamatator a acestor lucruri imposibile despre Sine, este singurul tip de Christos care a pasit pe scena istoriei si este singurul pe care-L vei gasi in toate sursele existente. Nu vei gasi un alt fodator a unei religii zicand sau facand lucrurile pe care Isus le-a facut. Buddha nu a zis niciodata ca este perfect. El se ocupa cu esenta tanya, ceea ce era insemnatatea dorintei corupte, care produce pacatul. A cautat calea eliberari senzuale. A cautat calea ateisticului yogi dar nici una din acestea nu a functionat. A ajuns sa gaseasca Calea celor opt secrete, care la adus intr-o transa unde a pierdut constiinta identitati vietii lui, transa numita numita nirvana. Iar cand a iesit din aceasta transa, le-a oferit celor care-l urmau calea celor opt secrete, iar tot ce a avut de zis a fost, “pentru mine a functionat. Incearca si tu; va functiona si pentru tine”.

Niciodata nu a crezut ca toata autoritatea i-a fost data lui. Mai mult, le-a zis celor care-l urmau (si asta este parte din cele trei parti ale cosului scriptural al lor) ca el nu este vrednic sa-i conduca pe ei. Tot ce le-a lasat a fost felul in care lucrurile au functionat pentru el. Nici o presupunere de autoritate plasata pe el. El nu a crezut niciodata ca ar fi centrul universului religios. “Calea” a functionat si a pus in aplicare cele opt secrete. La fel si celelalte.

Mohamed nu a crezut niciodata despre sine ca este perfect. El apartinea lui Dumnezeu. – Alah – profetul. El avea viziuni ale eternitatii care impresionau omul desertului, dar niciodata nu a clamat ca ar fi fost acolo. El nu a murit ca si rascumparator pentru nimeni. El avea o criterie a autoritatii: Dumnezeu i-a revelat-o printr-o viziune. Isus nu ne-a indreptat niciodata inspre o viziune ca si profetul care zicea “Asa vorbeste Domnul...” Isus zicea “Eu va spun...”. Confucius a facut o analiza logica a societatii, si ne-a aratat acea analiza externa ca si autoritatea lui.

Niciunul dintre ceilalti lideri nu s-au declarat a fi centru universului religios, sau pus autoritate pe ei insasi, sau avut o constienta perfectiune despre ei, clamand o identitate cu eternitatea inainte si dupa sederea lor pe pamant. Niciuna dintre aceste trasaturi specifice nu le gasesti atasate la vreunul dintre ceilalti fondatori respectati ai religilor. Si tocmai de aceea ii poti respecta ca si fondatori.

Cu Isus, ai ceea ce numea C.S. Lewis ca fiind o “alternanta surprinzatoare”. Fie credea despre aceste lucruri ca fiind adevarate, dar era prea prost sa stie ca este imposibil pentru un om sa faca aceste afirmatii si asta-L categorisea ca fiind deloc intelept, sau era intelept fiindca stia ca aceste lucruri nu erau adevarate, dar era capabil sa-i duca cu presul pe urmasii Lui din cauza unor motive egoiste pentru ai face sa creada in El, ceea ce L-ar fi facut sa nu fie bun. Concluzia este ca cei care-L numeau “bunul si inteleptul invatator” nu au acordat destul timp sa-L intalneasca pe acest singur Christos care a pasit la un momentdat pe scena istorie.

Fie il vezi pe Christos ca unul care se considera “of the order of a poached egg”, sau il consideri ceea ce zice El ca este, si daca este Dumnezeu, atunci este perfect, si autoritatea este **peste** El, si este centrul universului religios, si a avut **intradevar** calitatiile necesare sa moara ca si rascumparator pentru intreaga lume. El avea o cunostinta a eternitatii, si El **va** (si chiar a) inviat din nou.

Il poti aseza pe Isus in pachetul asta de bland invatator “bunul si inteleptul” si sa uiti de El. El este fie un sarit sau un fals, sau este **ceea ce a zis El ca este**.

Ei bine cand am ajuns la aceasta rascruce, mi-am dat seama ca trebuie sa ajung la o concluzie a mea. Problema se invarte asupra acestui eveniment al istoriei. Isus a spus ce lor care i-au cerut un semn, “o sa va dau un semn” Exista doar un semn garantat pe care credinta poate fi zidita.

Dumnezeu a mers uneori chiar mai departe de aceasta garantare, dar **singurul semn pe care l-a garantat** Dumnezeu ca sa restaureze adevarul Sau, a fost semnul lui Iona, interpretat de Isus ca fiind moartea si **invierea** Lui Christos.

La un momentdat in curgerea vasta a istoriei, un ADEVAR iasa la suprafata. Dumnezeu binevoieste sa se mute in acest cort al fiintei umane, implinind legea ca sa poata fi incarnat, alegand apoi sa moara in locul nostru ca si pret al rascumpararii; implineste legea ca apoi sa invie din nou si sa ne adopte in familia Lui, intr-o viata noua fara povara legii, lege care a fost doar un invatator descoperindu-ne nevoia noastra de puterea eliberatoare a Lui Dumnezeu.

Ca El a pasit pe scena istoriei este o pretindere a crestinismului, si ca S-a vindecat pe Sine cu un LUCRU care poate fi analizat.

Ei bine este un ADEVAR ca nu exista o certitudine a istoriei. Am invatat asta in timpul in care eram student la istorie. “Certitudine Istorică” inseamna ca fiecare bucata de evidenta **imaginabila** este acolo. Acel lucru pe care ti-l poti **imagina** ca si o posibila evidenta trebuie sa fie acolo ca sa poti numi Certitudine Istorică. In momentul in care un eveniment a trecut, si nu mai este, ai pierdut abilitatea de a-l vedea cu ochiul liber. Aparatele foto pot ajuta la asta, dar un element dispare, asa ca toata certitudinea istoriei este relativa. La tot ce mai poti spera este certitudinea psihologica, unde expunerea la faptele relevante ale istoriei care sunt disponibile produc o reactie psihologica pe care este imposibil sa nu o ai.

Orice avocat destept stie ca intr-o sala judecatoreasca, nu exista asa un avocat care sa zica ceva la care judecatorul sa-l mustre imediat, cum ca avocatul stia ca nu trebuie sa zica acel lucru; el vrea ca juratii sa-l auda. Si judecatorul se rasteste inspre avocat, si-i zice “Da onorata instantă”, si joaca rolul lui bland. El stie exact ceea ce face. Si apoi judecatorul, pontifical se uita la jurati si zice, “nu luati asta in considerare.” Bine, BANG! Cam asta-i singurul fel in care sa nu iei in considerare asta; este acolo. Si vezi si auzi si simti, si oricare altele ar fi evidentele, cu toti avem reactii.

Dumnezeu L-a vindecat pe Fiul Sau prin Inviere

Paul vine l Mars Hill; Filozofii de acolo sunt adunati sa ia in considerare toti dumnezeii si sunt asa de ingrijorati ca vor uita pe unul dintre ei incat au o statuie si pentru un Dumnezeu Necunoscut. El vede asta ca si o ocazie de a vorbi de spre Christos. El zice, “o sa va spun eu cine este acest Dumnezeu Necunoscut”, si-L predica pe Christos, care zice el, Dumnezeu l-a raduit pentru inviere. Paul zicea daca nu exista invierea credinta noastra-i in zadar, iar noi vom fi martori mincinosi a Lui Dumnezeu, despre care am marturisit ca El L-a inviat pe Christos.

Primul mesaj al bisericii a fost cel pe care Petru l-a predicat in ziua Cincizecimii, “Acest Isus pe care-L stiti voi”... Si el se referea la faptul ca ei il stiau rastignit; asta stiau ei cu adevarat. Apoi a marturisit despre ceea ce ei nu stiau, “Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți sîntem martori

ai Lui“, si asa a prezentat faptul invierii. Paul zice in unul dintre discursurile lui, “El S'a arătat si-a fost vazut”, si catalogheaza martori pana ajunge la grup si zice”...la mai mult de cincisute odata.”

In acele zile, puteai sa-i aduni laolalta pe martorii oculari, dar nu si astzi. Dar ca oricare alt adevar istoric de la Shakespeare pana la venirea lui Iulius Cezar, poti urmari acest ADEVAR al istoriei pe care crestinismul este fondat, si anume:

Isus a iesit din mormant

Si, as zice eu sa schitez bine marginile, ca daca o persoana dintre cei care asculta la Cathedral ar face o afirmatie asa cum Isus a facut despre Sine, i-as oferi sugestia de a merge la o psihoanaliza, iar apoi la un spital – asta daca nu as vedea o scipire in ochii lor, care mi-ar arata-o ei – pentru ca nici o faptura nu poate face asemenea afirmatii. Dar daca odata cu afirmatiile acea persoana zice “Taiati-ma bucati si in trei zile voi iesi din mormant si voi diparea la cer”, m-as uita mai atent la cel care afirma asta. Nu am nevoie de nimic altceva ca si o baza pentru credinta mea.; NU am nevoie de nici o alta doctrina filozofica trinitariana bine pusa la punct. **Acesta care a inviat, daca chiar a inviat, este punctul meu de referinta pentru un Dumnezeu real si personal.**

Daca pot gasi pe scena istoriei pe Cel a caror cuvinte sunt gata sa-mi petrec restul vietii cautand, care a fost perfect, centrul intregia autoritati, centrul universului religios si toate aceste lucruri, incluzand faptul ca m-a rascumparat, a inviat si pregateste un loc in eternitate, asta-i tot de ce am nevoie. Asa ca o sa incep de aici.

PROBLEMA ESTE: CHIAR A IESIT EL DIN MORMANT?

Nu vei stabili asta daca doar te gandesti la ea; va trebui sa cauti. Ei bine, sa cauti ceva va trebui sa ajungi la o **fundatie a evidentelor**. Cei mai multi oameni sunt cu mintea incetosata; ei se cearta pe faptul ca nu putea sa fie o inviere pentru ca nu se poate asa ceva, si cred ca toti cei care spun ca sa intamplat totusi, ei mint. Orice alt lucru vrei sa-l descoperi.

Daca vei intreba, “A prediat Scott mesajul asta de Duminica in curs de o ora?” va trebui sa presupui ca am fost aici si-am prediat. Va trebui sa presupui ca Cathedral exista. Va trebui sa presupui ca acea Duminia a fost si-a trecut. Nici nu trebuie sa detaliem asta; noi luam aceste lucruri ca si valabile cand determinam daca durata mesajului a fost mai putin de o ora. Inainte sa dezbate daca am predicat o ora (sau mai mult), ar trebui sa fim de acord cu toti ca am predicat. Nu trebuie sa fi de acord daca a fost bine sau rau, ci ca am fost aici si gura mea s-a miscat si-a rostit lucruri. Asta este cunoscuta ca si stabilirea referintelor – ceea ce este considerat ca si valabil.

Iar daca cineva spune, “Wow, eu nu cred ca ai fost acolo!”, atunci oprestete cu dabaterile. Este mult ma simplu sa dovedesc ca am fost aici, decat sa dovedesc cat de mult timp am predicat, pentru ca nu sti exact cand am inceput. Au existat cumva remarci preliminare? A fost o insemnare a acestui lucru? Asta este discutabil, dar sa dovedesti daca am fost aici sau nu, asta este putin mai usor.

Va trebui sa abordezi invierea in acelasi fel. Sunt diferite lucruri pe care trebuie sa le presupui inainte sa discuti Invierea. Unul este, a trait Isus cu adevarat? De ce discutam daca El a inviat sau nu, daca noi nici nu credem ca a trait? A fost un timp in care acest lucru era dezbatut. Acum nu mai este. Pentru scopul de astazi si a unei discutii pline de insemnatate despre Inviere, trebuie sa presupui ca:

Adevar 1. Isus a trait

Daca nu crezi asta...Esti de acord ca este mult mai usor sa dovedesti ca El a trait undeva, decat sa dovedesti ca a inviat din morti? Esti de acord? Asa ca acorda-mi cerinta asta mai usoara. "Ei bine nu sunt sigur daca a trait, asa ca nu-mi explica mie despre inviere". Am mai mult timp sa fac alte lucruri decat asta. Nu intra in debateri despre inviere cu cineva care nu crede ca Isus a trait. Asta e usor de dovedit; pana nu treci de asta sa mergi mai departe:

Adevar 2: El a fost rastignit la instigarea unor lideri Evrei religiosi in Ierusalim.

Autoritatiile Romane au ordonat si dus pana la capat executia.

La instigarea unor lideri Evrei religiosi (nu toti Evreii sunt vinovati de asta, ucenicii Lui erau evrei, deci doar unii lideri Evrei), Romani au dus la capat executia. Daca nu crezi asta nu are rost sa vorbim despre Inviere. Rstignirea este mult mai usor de dovedit, decat invierea.

Adevar 3. El a fost considerat mort

Observa te rog, am zis *considerat* mort, pentru ca unii oameni au crezut ca El sa recuperat in mormant – a fost resuscitat. El a fost considerat mort: strapuns cu o sulita, dat jos de pe cruce, pus in mormant. Bineinteles un teoretician a venit cu ideea ca Isus ar fi exersat asta, si ar fi avut oameni care stiau ca El va iesi afara. El a practicat pe Lazar mai intai(asa zicea el) dar bineinteles ca Lazar mirosea greu inainte ca sa apuce sa practice asta. Unele din aceste teorii iti pun creierul la incercare mult mai mult decat ar face-o acceptarea invierii, dar cel putin El era considerat mort. Daca nu crezi asta, discutia despre Inviere ar fi prematura.

Adevar 4. El a fost ingropat intr-un mormant la care se putea ajunge

Oameni acelor zile, in special Evreii si lideri care au participat la rastignire, stiau unde se afla mormantul si puteau ajunge la el. Nu puteai intra in el, din cauza pietrei mari de deasupra lui si a garzilor, dar locatia mormantului era stiuta si accesibila.

Adevar 5. El a fost mai apoi predicat ca fiind inviat.

Sunt la acest punct la care nu zic a inviat, ci, sa predicat despre El ca fiind inviat, ca mormantul era gol, si ca Isus S-a inaltat. Este important sa ne aducem aminte ca intreaga predica includea: mormant gol, inviat din morti, inaltare la ceruri. Toate aceste trei lucruri au fost predicate.

Ei bine, daca nu crezi ca sa predicat despre El cu aceste pretinderi, aclamari, o sa-ti zic eu astazi; dar s-a predicat despre El foarte **devreme si in acelasi loc** unde a fost omorat! Daca nu crezi aceste serii de aclamari (cum ca ele au fost predicate), asta este mai usor de dovedit decat Invierea.

Adevar 6. Lideri Evrei care au instigat rastignirea erau mult mai interesati in dezaprobarea Invieri Lui, dact am fi noi astazi.

Natura noastra ne spune ca lideri Evrei care au instigat rastignirea avau mai mult interes in a dezaproba Invierea decat cineva dupa 2000 de ani, considerat intelectual cu mult scepticism, pentru ca reputatia liderilor Evrei era la cumpana. Daca ei au instigat Rastignirea Lui, acuzandu-L de incercarea de a forma o imparatie si de blasfemie, iar apoi sa fie adevarat ca El a inviat din morti, ei aveau sa-si caute slujbe noi. Deci cel mai probabil, ei aveau mai mult interes psihologic in a dezaproba aceasta teorie, daca nu se cam expuneau putin mai mult decat se expun cei mai multi dintre oamnei intr-o Duminica de Paste.

Adevar 7. Ucenici au fost persecutati din cauza predicarii Invierii lui

Au fost persecutati oribil din cauza acestei predicarii; incepand cu acei lideri care i-au persecutat la inceput- la inceput i-au numit mincinosi, apoi au zis ca au furat trupul; toata cartea Faptelor ne spun de persecutarea ucenicilor din cauza predicarii Invierii.

Mai tarziu, secolu mai tarziu, Crestini au devanit tinta raului pentru Imperiul Roman si-au devenit tapi ispasitori, fiind pedepsiti pentru alte motive; dar fiecare scriere este de acord ca **primele persecutii** s-au fi oprit imediat daca ucenicii renuntau la a predica acest mesaj al Invierii si al Inaltarii Lui Isus. De aceea erau ei persecutati, pentru ca reputatia liderilor Evrei era in cumpana. De aceea,

Adevar 8. Mormantul era gol

Toate acestea duc la adevarul, spun asta intr-un sens comun, daca liderii Evrei care au instigat rastignirea (Adevar2.), aveau un mai mult interes pentru ca vietile lor erau in cumpana (Adevar 6); iar daca EL a fost ingropat intr-um mormant stiut si accesibil (Adevar4), ei ar fi mers imediat la acel mormant sa descopere mormantul. Asa ca axiomatic, mormantul era gol.

Mormantul a devenit fara importanta pentru ca era gol! Secole au trecut iar mormantul a fost uitat odata cu istoria pentru ca **nu se afla nici un trup in el**. Apoi cand "perioada relică" a inceput sa creasca, oamenii au inceput sa fie interesati in acest mormant, in care nu era nici un interes pana atunci pentru ca nu era nici un trup in el, dar au incercat sa-l gaseasca.

Si toata biserica lumii inca mai lupta pentru situarea clasica a istoriei bisericii primare, si pentru mormantul lui Gordon cu care cei mai multi protestanti se identifica, de langa statia de autobuz inainte de dealul acesta numit "golgota" care are un cimitir Arab chiar in varf. Lupta a continuat din cauza ca mormantul a fost uitat de-a lungul istoriei, pentru ca nu era nici un trup in el.

Aceste adevaruri sunt usor de demonstrat comparativ cu Invierea, dar daca acestea nu sunt acceptate, nu poti face fata la toate teoriile despre inviere. De exemplu, predicarea asta a fost asa de efectiva incat oameni de-a lungul secolelor au venit cu diferite teorii sa o explice. Motivul pentru care eu fac asta de fiecare Paste, este din cauza ca incerc sa demonstrez ca nu trebuie sa parchezi creierul tau la intrarea in biserica atunci cand intri, ci analiza inteligentei este la ea acasa aici.

Nu faci doar oamenii sa creada, dar daca te expui evidentelor, dar ceva se va intampla inaintea si va fi o reactie psihologica. Cearta mea cu oamenii care neaga Invierea si care traiesc o viata care nu are aface deloc cu asta, este ca pot sa-i intreb 15 intrebari si sa-mi dau seama ca ei n-au petrecut 15 ore din viata lor sa caute evidente pentru asta.

Daca Invierea este adevarata atunci este centrul universului. Daca invierea este adevarata acesta este **adevarul central al istoriei**. Trebuie sa fi prostul prostilor din lumea asta sa crezi ca nu-i necesar sa petreci pentru cauza asta cel putin 30 de ore de studiu din viata ta. Mergand mai departe, sunt multi oameni inteligenti care **au** cautat si au devenit pe parcurs convinsi. De aceea fac eu asta. Pentru ca predicile ucenicilor au fost asa de sincere in natura lor, incat tot felul de teorii au fost initiate ca sa explice crezul lor, dar teoriile acestea nu pot continua daca tu presupui cele opt lucruri zise anterior.

Teoria 1. Ucenicii au furat trupul

Teoria 2. Liderii Evrei l-au furat

Teoria 3. Liderii Romani l-au furat

Teoria 4. Femeile au mers la un mormant gresit

Intelegi...a fost intunec si s-au pierdut asa ca femeile somnambule – nu aveau femei care conduceau, ci femei care mergea – in somn. Au mers la alt mormant si au crezut ca a inviat, si-au inceput sa fuga si sa strige “Am fost acolo si nu l-am vazut” Au mers la un mormant gresit. Am mers la un mormant gol, care astepta pe altcineva.

Teoria 5. Totul a fost halucinatii

Visul de zi. Ei au fost sinceri, ei credeau ca asta chiar sa intamplat pentru ca aveau halucinatii.

Teoria 6. resuscitarea

A fost crucificat si considerat mort, ingropat intr-un mormant de care se stia. Dar defapt nu era mort, si in racoarea mormantului si-a revenit si-a iesit din hainele de mormant; gardieni erau adormiti si a impins piatra din calea Lui – si uite-l pe Frankenstein!

Teoria 7. Ucenici au mintit

Au inventat toata povestea. Au pariat gresit si n-au putut sa traasca cu povara asta asa ca au inventat toata povestea, le-a luat sapte saptamani sa aiba o varianta si apoi au spus-o.

Teoria 8. Totul este adevarat

Spun tot ce au experimentat si vazut. Exact asa cum avem “alternanta surprinzatoare” cand il consideri pe singurul Isus din istorie, ca este fie un nebun, un fals, sau este ceea ce zice El ca este ceea ce denota o definitie a divinitatii, asa ajungem sa avem o “alternanta surprinzatoare” aici.

Toate aceste teorii suna bine luate separat; chiar si prima teorie (ucenici au furat trupul), pe care au inventat-o liderii Evrei. Dar aceasta teorie te forteaza sa crezi ca ucenicii sunt mincinosi; asa ca esti fortat sa crezi “alternanta surprinzatoare”.

Uram asta – tot timpul uram, in timp ce-mi dadeam atestatul in istorie – uram neprihanitatea obiectiva a istoricilor: “Sunt obiectiv, eu nu am opinii”. Nu exista un asemenea lucru, ca o persoana sa nu aiba opinii. Cunoastinta duce la opinie; o expunere la adevaruri nu te tine neutru. Cunoastinta te forteaza sa ai o opinie si cand studiezi adevarurile despre Isus listate mai sus, raman doar doua opinii pe care le poti avea. **Fie** Ucenicii au mintit **sau** au spus cu sinceritate adevarul. Haide sa examinam fiecare teorie si sa deducem opinia:

#1 Au furat trupul (Teoria 1), apoi cu siguranta au mintit (Teoria 7)

#2 Liderii Evrei au furat trupul (Teoria 2)? Aceste lucruri preintampina idea ca erau mult mai ingrijorati decat oricine altcineva, sa dezaprobe propovaduirea (Adevarul 6), asa ca de ce ar fi lasat mormantul gol? Si daca ar fi facut ei asta, ar fi zis, “noi am luat trupul din mormant” Nici macar nu se putea gandi la o poveste ca asta; ei au zis despre ucenici (Teoria 1), dar chiar daca asta era bine fondata, Ucenicii nu au predicat doar un mormant gol, ci si Inviere. Ei au predicat un Isus inviat cu care si-au impartit mancarea mai apoi; au predicat Inaltarea cu acelasi entuziasm. Deci chiar daca Lideri Evrei luau trupul si explicau mormantul gol, ucenicii vorbeau si de intalnirea lor cu Trupul acesta Inviat si Inaltarea Lui, asa ca ar fi extins si “inventat” multa poveste – in alte cuvinte, **ei inca minteau.**

#3. Liderii Romani au luat trupul (Teoria3)? Cu controversile din Ierusalim, cu legaturile pe care Liderii Evrei le aveau cu Romanii facand –ui sa aranjeze rastignirea, tu crezi ca ar fi expus acel lucru, cum ca oficialii guvernului Roman a luat trupul? Dar chiar daca asta ar explica mormantul gol, asta nu faciliteaza responsabilitatea ucenicilor de a predica trupul ca fiind viu si intalnirea cu EL si Inaltarea, asa ca ei inca mint.

#4. Femeile au mers la un mormant gresit (teoria 4)? A fost un mormant de care se stia si era accesibil (Adevar 4) Interesul Liderilor Evrei (Adevar 6) i-ar fi dus la mormantul de care se stia, si tot ce trebuia sa faca sa explice mormantul gresit era sa mearga la cel in care se afla trupul – si ar fi facut asta daca puteau.

#5. Halucinatii (Teoria 5) Ei bine, mormantul gol (Adevarul 8), arunca in aer asta. Daca erau doar halucinatii, ar fi fost un trup in mormant. Ar trebui sa crezi si ca au facut spiritism si au facut sa dispara trupul. Asa ca, ei inca mint.

#6. Resuscitarea (Teoria 6)? Ei bine acel Frankemstain care a iesit din mormant nu se prea poate masura cu bunul Isus care a fost predicat. Poate ca explica mormantul gol, dar nu explica felul de Isus care a fost predicat, nu explica Inaltarea – au inventat restul.

Indifarent cum vei privi problema, daca presupui cele opt adevaruri care sunt mult mai usor de demonstrat decat Invierea, iti ramn doar doua optiuni, doua concluzii, pentru ca totul se rezuma la veridicitatea martorilor. De aceea nu pot avea nici un respect pentru cei care neaga Invierea si nici n-au citi scriitori clasici cum ar fi “Trial of the Witnesses” (Procesul Martorilor) a lui Sherlock. El a postulat o scena intr-o camera judecatoreasca unde toti martorii au fost adunati laolalta, fiind pusi ca si condamnatii ai unui fel de evidenta a curtii Engleze. Sau n-au citit “Who Moved the Stone?” (Cine a Clintit Piatra?) scrisa de un avocat care a vrut sa nege Invierea care pana la urma a scris cele mai convingatoare argumente in favoarea ei.

Esti confruntat cu o “alternanta surprinzatoare”: **fie OPTIUNEA 1**(care este Teoria 7): acesti Ucenici au inventat toata povestea si totul este o minciuna, **sau OPTIUNEA 2** (care este Teoria 8) **ei ne spun ce au experimentat cu adevarat, ca si oameni onesti.**

Acum, daca ai probleme in a distinge intre “Adevar,” “Opinii,” sau “Teorii”, lasa-ma sa-ti explic: Sunt opt lucruri care se reduc la opt teorii si la alternanta surprinzatoare a teoriilor 7 si 8,

care devin singurele teorii credibile; așa ca raman singurele doua opinii, “Teorii”, 7 au mintit, sau 8, au spus adevarul.

Si cand ajungel in acest punct, intreaga credinta Crestina se invarte in jurul acestor intrebari: au fost acesti Ucenici care au fost martori, oameni onesti care spun ce-au vazut, sau conspiratori care au conceput o minciuna sa-si salveze pielea? Sunt patru motive pentru care nu cred ca ei au mintit:

Motivul 1. Schimbare cataclismica in favoarea binelui de partea martorilor

Cu toti suntem de acord ca Petru era instabil, si chiar si cand era cu intregul grup nu te puteai baza pe el. El a fugit plin de frica si-a renegat pe Domnul lui; tot timpul a avut probleme din cauza felului extrem de a fi si a instabilitatii lui. Dupa Inviere el predica in fata unuei multmi batjocoritoare, el isi implineste destinul de a deveni o Stanca, el moare cu curajul cerintei de a fi intors cu apul in jos simtind nevrednicia de a muri ca si Invatatorul lui – o schimbare cataclismica care poate fi identificata la un moment dat in istorie, si acest moment in istorie este cel in care ei incep a spune intamplarea Invierii.

Ioan? Era centrat pe sine intr-un mod extrem. El a fost unul dintre fratii numitii “Fii tunetului.” El a vrut sa cheme foc din cer peste toti cei care se impotriveau lui. El si fratele lui sau folosit de mama lor pentru a face rost de cel mai bun loc in Imparatie. Dupa ce a inceput sa spuna intamplarea Invierii toti invatatii pot spune ca a fost un om schimbat. In loc de “fiul tunetului”, aproape ca intotdeauna el este ca o persoana mamoasa, in neincetata lui expresie a dragostei. El este cunoscut ca si “Apostolul Iubirii” – o schimbare cataclismica.

Toma este constant un necredincios: de la inceput pana la sfarsit este necredincios. Este realist, el pune la indoiala totul. Cand Isus merge prin Samaria si infrunta moartea si le spune ucenicilor despre asta, Toma zice atunci: “Haidem să mergem și noi să murim cu El!” Asta este curajul, pentru ca a crezut ca Isus va muri, dintr-un punct de vedere uman vorbind.

Cand Isus vorbeste despre plecarea Lui, cum ca va pregating un loc in ceruri, El zice, “Știți unde Mă duc, și știți și calea într'acolo” toti ceilalti stiu ca vorbeste despre locul de sus. Toma asculta la fiecare cuvânt si apoi zice: “nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea într'acolo?” O consistenta rasucire a lucrurilor a unei personalitati puternice.

Cine este cel care se indoieste atunci la Inviere? Acelas tip “dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede” . Momentul vine si Isus este acolo si-i spune lui Toma, “uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna, și pune-o în coasta Mea”. El zice atunci “Ferice de ceice n'au văzut, și au crezut”. Este un adevar axiomatic, dar nu l-a condamnat pe Toma. El doar a spus adevarul, si apoi S-a oferit sa fie supus testului, exact ceea ce facem si noi azi. El a zis “uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna, și pune-o în coasta Mea.” Atunci Toma a zis “Domnul meu și Dumnezeuul meu”

Este semnificat ca in cele mai filozofice zone ale lumii, acolo unde filozofiile Vendanta au produs Budismul si religiile Estice care au derivat de la ea, Toma este cel care trece Himalaya sa moara ca un martir langa Madras, India, si sa ajunga crainicul credintei in una dintre cele mai

provocatoare locuri filozofice ale timpului de atunci, ca sa ajunga sa nu mai puna totul la indoiala – o totala schimbare de la un constant neancrezator la un “credincios” stabil.

Poate vei zice ca o criza poate schimba oameni; dar o minciuna de foarte putine ori va schimba oameni in sensul bun; poate sa-i faca mai rai, da. Acesti oameni au fost cataclismic schimbari in bine; nu cred ca propagarea unei minciuni are puterea sa faca asta.

Motivul 2 Evidente indirecte si consecinte interne

Sunt si evidente indirecte ale adevarului. Marcu a scris Neamurilor; poti vedea in Evangheia dupa Marcu, cum il descrie pe Isus referindu-se la Sine ca si “Fiul Omului”, mult mai mult decat in celelalte Evanghelii. Poti numara sa te convingi.

Ei bine daca mintea si stia ca este mincinos, incercand sa comita o fraudă, de ce L-ar fi descris pe Isus ca se referea la Sine cu o fraza care sugereaza umanitatea, cand scopul Lui este sa incerce sa-L reprezinte pe Isus ca si Fiul Lui Dumnezeu? Daca este un mincinos, ar fi scris despre Isus descriindu-se pe Sine doar ca si Fiul Lui Dumnezeu. Dar intr-un mod ironic, asa ca si mica evidenta ascunsa de onestitate a Lui Dumnezeu, in Evanghelia dupa Marcu, scrisa Neamurilor, desemnata sa-L dovedeasca ca fiind Fiul Lui Dumnezeu, il vedem pe Isus referindu-se la Sine ca si Fiul Omului mai mult decat in celelalte Evanghelii.

Isus **S-a** referit la Sine ca si “Fiul Omului” pentru ca El predica unei audiente Ebraice care citea Cartea Lui Enoch si Cartea Daniel unde Fiul Omului era vazut ca si Mesia care venea pe nori gloriei sa stabileasca Imparatia Lui. Asa ca este normal ca Isus sa se refere la Sine ca si Fiul Omului intr-o mentalitate mesianica, dar daca scri Neamurilor care nu stiu mai nimic despre Vechiul Testament, si incerci sa extragi o minciuna cum ca Isus este Fiul Lui Dumnezeu, daca nu esti doar onest si spui adevarul, nu-L vei auzi pe Isus zicand “Fiul Omului” asa de des. De ce sa nu schimbi ceea ce a zis El ca sa arati mai bine scopul tau? Onestitate implicita. As putea sa-ti arat o gramada de lucruri de acest fel, dar tocmai asta este ceea ce istorici numesc evidenta indirecta a onestitatii.

Permite-mi sa-ti mai arat inca una. In Noul Testament femeile erau considerate incapabile de a fi credibile ca si martori. Ucenicii stiau asta, asa ca de ce ar fi prezentat femeile ca fiind primi martori ai Invierii? Daca spuneau o minciuna, trebuiau sa stie ca in vremea lor femeile nu erau aprobate ca si martori. Mincinosii ar fi evitat sa le numeasca pe femei, martori. Ca si o intriseca evidenta ei au reportat ce s-a intamplat cu adevarat.

Faptul ca Ucenicii au asteptat sapte saptamani este folosit de cei care spun ca ei minteau, ca si timpul de care ei au avut nevoie sa puna la punct aceasta minciuna. Daca ei erau destul de destepti ca ei sa spuna o minciuna de aceasta natura, judecata mea este ca, ar fi inventat una buna; dar ei au asteptat sapte saptamani pentru ca Isus le-a spus sa astepte. Asta-i actiunea unui om onest, chiar daca asteptarea asta lunga le strica povestea – daca vroiau sa inventeze o minciuna.

Motivul 3. Pretul platit

Tu nu ai plati pretul pe care ei l-au platit doar ca sa zici o minciuna. Toti, exceptand-ul pe Ioan, au murit ca si martiri: Bartolomeu a fost biciuit pana la moarte in Armenia.; Toma strapuns cu o

sulita Brahmin; Petru rastignit cu capul in jos. Sf Andrei rastignit pe crucea Sf Andrei(de unde provine numele); Luka spanzurat de preoti idolatrii; Marcu tarat pe strazile din Alexandria pana la moarte. Acesti oameni au platit mult deasupra intelegerii umane pentru “minciuna “ lor.

Motivul 4. Ei au murit singuri

Dovada lui Sf. Thomas Aquinas cel mare – cel mai mare, cred – pentru Ucenici si Inviere, este ca ei au murit singuri.

Asa cum fac in fiecare an atunci cand termin acest mesaj, concep un grup de oameni incercand sa-si scape pieile, zicand o poveste, pariind pe omul gresit, zdrobit de esecul Lui (dupa cum inteleg ei), incercand sa-L invie cu o minciuna.

Imi pot imagina cum stateau impreuna si cum aeau aceasta presiune peste ei in consistenta minciunii lor, pentru ca ei nu vroiau sa fie primii care tradeze credinta asta si pe ceilalti si ca totul sa se duca de rapa.

Sa presupunem ca Bobby Boyle si Jerry McIntyre si Richard Williams au inventat aceasta poveste. Nu ai televiziune, nu ai satelit, nu ai fax, nu a telefon, si cu cat stai mai mult impreuna sub aceasta mare presiune, nu prea vrei sa fi tu acela, Jerry, sa-i dezamagesti pe Richard si Bobby.

Dar acum separa-te putin. Tu, Jerry, fi Bartolomeu in Armenia, si tu Bobby, fi Toma tocmai in India, iar tu Richard esti petru in Roma. Ai pierdut legatura cu ceilalti. Nu poti lua telefonul si sa-i suni; nimeni nu stie unde esti si odata ce sti ca spui o minciuna, sti ca nu te poti astepta ca generatii la rand sa creada asta; iar tu Jerri in Armenia, esti jupuit de viu, literar vorbind – asta inseamna jupuit de atat biciuire, pieleat ta cade de pe tine – tot ce trebuie sa faci e sa spui, “Este o minciuna” si “Iertati-ma o sa parasesc orasul”.

Bobby ar sti asta; Richard ar sti asta si el. Ii vei intalni data viitoare, va povestiti intamplarile uni altora si vei spune, “Baietilor, i-am nenorocit acolo in Armenia. Le-am spus povestea asa incat nimeni sa nu poata sa o uite”. Bobby si Richard ar sti imediat ca ai minti.

Tu Bobby, vei fi strapuns cu o sulita in India; tu nu-i vei mai vedea pe Jerry si Richard. Tot ce trebuie sa faci sa iesi din aceasta presiune este se spui “Este o minciuna”

Tu, Richard esti tocmai la Roma; esti putin mai expus dar totusi cu viata in cumpana, dar tot ce trebuie sa faci este sa zici “ Imi pare rau. Poate am visat totul”, si te-ai fi strecorat afara si, drumul Frantei.

Asa cum Thomas Aquina a zis, este de neconceput psihologic ca acesti oameni, separati, fiecare paltind pretul suprem pentru povestea sa si fiecare murind singur, ca cineva nu sa rupe de ceilalti din grup si sa zica “ Hey, nu a fost adevarat!”

Sa mori singur. Si nici macar o umbra de evidenta ramasa pe undeva dupa 2000 de ani de critica, nu vei gasi, nici o scriere pe intreaga suprafata a pamantului unde unul dintre acesti oameni sa fi

ezitat in a spune povestea asta, pana la moarte. Asa ca ajung la concluzia ca acesti oameni nu au mintit. Ei spuneau ce gandeau si ce au experimentat si ce au vazut ca si adevarat.

Imi amintesc facand asta cu profesorul meu de la Stanford, Larry Thomas unde-mi zicea: “Gene, sunt convins. Acesti oameni credeau ceea ce afirmau. Asa ca unele dintre celelalte lucruri spuse despre ei trebuie sa fie gresite.” Ei bine, daca esti onest si spui si tu asta, te-am prins, pentru ca celelalte opt adevaruri sunt mult mai usor de demonstrat. Care este alternativa?

ESTE ADEVARAT, EI CHIAR A IESIT DIN MORMANT

Ei bine daca asta este adevarul, ce urmeaza? Restul de aici este adevarat si am un punc de referinta pentru credinta intr-un Dumnezeu etern. Am trecut peste pragul unde acum pot intelege ce este Crestinismul, pentru ca daca cred ca Isus a iesit din acele haine de mormant, prin acea piatra, prin acea usa si S-a inaltat la ceruri, atunci inlocuirea moleculelor este ceva usor pentru El – El poate sa faca asta fara sa creeze o explozie. Este adevarat ca toate lucrurile consta in El, si El le controleaza.

Asa ca nu este greu de loc sa crezi ca aceeasi substanta a Lui Dumnezeu, pusa in Maria, a devenit Isus din Nazaret prin Duhul Sfânt. Dumnezeu zice ca pune aceeasi substanta in noi cand ne incredem in El. **Asta** este cu adevarat experienta nasterii din nou – un generator de viata, o regenerare, o noua creatie care penetreaza structura celulelor mele si este pusa in mine ca si un dar a Lui Dumnezeu cand ma conectez la increderea in Cuvantul Lui.

Asta este geneza intregului crestinism vazuta clar, cum ca Isus este in noi speranta gloriei. Nu trebuie sa devin un mistic sau un ciudat sa inteleg ceea ce este crestinismul. Pot de acum sa-mi petrec viata descoperind cuvintele Lui, incluzand autoritatea atasata Vechiului Testament si promisiunile care sunt scrise acolo. Si de fiecare data cand le aud si actionez in conformitate cu credinta mea, si sustin acctiunea in incredere, acea incredere pastreaza in mine o substanta a vietii egala cu **cea care L-a inviat pe Christos din morti**. Acea noua substanta este capabila de schimbarea naturii mele ca si o materie radioactiva, chiar daca invizibila fiind, ea poate totusi sa schimbe structura celulelor tale in timp ce ti strans de ea.

Dumnezeu pune in noi o viata capabila de regenerare, si de aceea spiritualitatea este o expresie a spiritului, si de aceea neprihanirea este numita roada duhului. Este acea viata nou care creste in noi care poate fi mentinuta doar prin credinta in Cuvantul Lui, dar este fondata si bazata pe stanca solida a demonstrari faptului ca “El a inviat din morti”, si asta—mi da credinta ca El va face si alte lucruri pe care a zis ca o sa le faca, cum ar fi, sa vina din nou.